

A Pedagógus Arcképcsarnok 22. kötetének ünnepélyes bemutatója 2023. október 14.

Dr. Cs. Nagy Gábor egyesületi elnök ünnepi köszöntője

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Vendégeink!

A **Karácsony Sándor Pedagógiai Egyesület** elnöksége nevében őszinte tisztelettel és bizalommal köszöntöm Önöket a **Pedagógusok Arcképcsarnoka** XXII. kötetének megjelenése, bemutatása és átadása alkalmából szervezett ünnepi fórumunkon.

Külön is köszöntöm Dr. Páles Zsolt Professzor Urat, a DAB elnökét és köszönöm neki, hogy személyes döntésével ismételten lehetővé tette számunkra, hogy ebben az igazán méltó környezetben tarthatjuk rendezvényünket. Szeretettel, kollegiális barátsággal mutatom be legújabb kötetünk vezető szerkesztőit: Balogh Lászlóné Dr. Zsoldos Julianna és Hajas Zsuzsa tanárnőket.

És ha már szóba került, hogy a Kelet-Magyarországi tudományos közélet központjában vagyunk, a bevezetőben büszkén emelem ki azt a tényt, hogy alig 10 nappal ezelőtt a Svéd Királyi Tudományos Akadémia döntéshozói két magyar származású tudóst – Karikó Katalint és Krausz Ferencet – fiziológiai/orvosi, illetve fizikai Nobel – díjban részesítettek. Nagyon nagy elismerés ez és hazánk történelmében példátlan is, hogy egyidejűleg egy női és egy férfi Nobel – díjasunk lett. Az itt jelenlévők nevében, innen a távolból büszkén gratulálunk mindkettőjüknek és bizvást mondhatom, hogy jó egészséget, további értékteremtő sikereket kívánunk nekik! Némi egyesületi elfogultsággal azt is hozzáteszem, hogy 2021-ben meglátogattuk a kisújszállási Móricz Zs. Gimnáziumot, ahol személyesen láthattuk az iskola nagy értékű, sok évtizedes gyűjtőmunkával alkotott természettudományos szertárát és Karikó Katalin érettségi tablóját is.

Kedves Vendégeink!

Ebben a körben közismert, hogy egyesületünk célrendszerének és tevékenységének meghatározó, központi eleme a hagyományok gondozása, átmentése, a nevelési, oktatási értékek megőrzése. Hagyományápolási szándékunk arra is kiterjed, hogy az emlékkötet-átadási ünnepségünk nyitányaként rövid műsorral igyekszünk kedveskedni a jelenlévőknek. Ettől most sem térnék el: a berettyóújfalui tagcsoportunk vezetőjének, Gyula Ferencné kolleganőnek az előkészítő munkája révén vált lehetővé, hogy **Herczegfalvi Zoltán** úr, a **Bihari Alapfokú Művészeti Iskola** művésztanára ad elő részleteket Bach E-dur partitájából. Felkérem őt, szíveskedjék bemutatni a művet

A jelenlévők nevében is **gratulálok** Herczegfalvi úrnak, különösképp a hegedű művésztanárok tavalyi országos versenyén elért első díjához! **Őszintén köszönjük** fellépését, előadását és kérem őt, hogy fogadja el szervezetünk szerény ajándékát!

Egyesületünk elsődleges tevékenysége a példaadó köznevelési, szakképzési és felsőoktatási teljesítmények megörökítése hazai és határon túli források felhasználásával. Ehhez az indító alap gondolatot a néhai Ungvári János által **1996-ban** életre hívott - HBM településeinek kiemelkedő pedagógusait megidéző - **Emlékbizottság** szolgáltatta, amely **1998-tól** már **Megyei Neveléstörténeti Egyesületként működött** és lett belőle **2005-ben Karácsony Sándor Pedagógiai Egyesület**.

2002-ben jelent meg a **Pedagógusok Arcképcsarnoka** címet viselő legelső kiadvány, amit azóta évente további húsz követett és amelynek műfaja a Kazinczy Ferenc által meghonosított „**arcképvázlat**” volt és maradt azóta is.

Szakmai elismerést jelentett, hogy az **Országos Széchenyi Könyvtár** már 2003-ban nemzetközi azonosító számot adott a kiadványnak, míg 2015-ben a sorozat köteteit a döntéshozók beemelték a **HB. Megyei Értéktár** kulturális kategóriájába, amire ma is büszkék vagyunk.

Négy nemzedék jeles pedagógusainak emlékét őrzik ezek a kötetek és az egyéni életutak bemutatása egyben társadalmi körképet is ad az elmúlt két évszázadról. *„Ha térképre vetítenénk a munkahelyeket, alig maradna ki Nagy Magyarország valamelyik térsége határon innen és túl. Pozsonytól Pécsig, Csíkszeredától Kőszegig sorakoznak a kisebb-nagyobb iskolák, a felidézett pedagógus elődeink működésének színterei – olvashatjuk az egyik méltató elemzésben.*

Mit adhat az egykori krétaporos levegőjű, olajos padlójú tanteremben oktató tanyasi tanító vagy óvónő emléke a mai okostáblás iskolák pedagógusainak? Azt valljuk, hogy a pályahűség, a gyermekszeretet, a családi nevelés jótékony kiegészítése példa lehet ma is. Ahogyan Galgóczi Erzsébet írta: *„A tanításban nem az a legtöbb, hogy az ember azt a tudást, amit évtizedes elméleti és gyakorlati munkával megszerzett, továbbadja, hanem... az ember önmagát adja tovább. A személyiségét. A példát.”*

A kiadvány neveléstörténeti tudományos kutatások forrása is lehet, amire Hankiss János professzor így hivatkozik. *„Nagy öröm, hogy van egy hely az országban, ahol a kultúra és a nevelés igazi hőseire emlékeznek: elégtétel, hogy így megmaradnak a jövő számára is.”*

Úgy véljük, hogy mindazok, akik az eddigi 21 kötet életrajzaiba bekerültek, pedagógiai munkásságukkal olyan értéket képviseltek, melynek eredményeként kiváló elmék sorának életét alapozták meg.

Névadónk munkásságáról közgyűléseinken és egyes fórumokon rendszeresen megemlékezünk, ezért együttműködünk más szakmai és civil szervezetekkel, hiszen **Karácsony Sándornak** a magyarság értelmezésével kapcsolatos és *A neveléstudomány társas-lélektani alapjai* címet viselő fő művében kifejtett nézetei sok tekintetben ma is haladónak számítanak.

- **Szólnom kell röviden arról a munkáról is, amely az egyes kötetek megjelenését készíti elő.**

Az életrajzokkal a célunk a szereplők munkásságának bemutatása: emberi pedagógia arculatuk láthatóvá tétele, a hajdani intézményben és településen betöltött szerepük, küzdelmük, érdemeik megismertetése, ami egyúttal kordokumentum is.

Az alkotás folyamatában fontos az írók és a szerkesztők együttműködése, kapcsolattartása. Egyesületünk tagjai folyamatosan kutatják fel azokat az emblematikus személyeket, akik munkásságuk alapján érdemesek a bekerülésre.

A kezdeti **debreceni** kapcsolat így vált előbb **megyeivé**, majd a kapcsolati kör szélesedésével egyre **távolabbivá**. Ma már fővárosi, dunántúli, dél-magyarországi, erdélyi, felvidéki intézményekből is kapunk életrajzokat. Elnökségünk minden évben szervez kapcsolat - teremtő kirándulást, amikor iskolákat látogatunk meg, írókat keresünk és segítünk a források feltárásában is. Ez év tavaszán **Szabolcs – Szatmár - Bereg** vármegye iskolavárosainak (Nyíregyháza, Kisvárda, Fehérgyarmat, Nagykálló) intézményeit kerestük fel Raffay Zoltánné tagcsoportvezetőnk szervezésében. Így értük el, hogy az immár XXII. kötetel meghaladja a 2600 - at a megírt életrajzok száma. A kötetek valós értékét nem csak a Megyei Értéktárba való bekerülésünk jelzi, hanem az a tény is, hogy az életrajzokat felhasználva több intézmény és település tart **saját emlékezést**, amelyhez a forrást – mások mellett - a köteteinkben megjelent életrajzok jelentik.

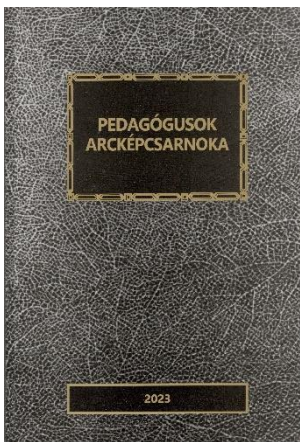
- **Ezek előre bocsátásával kérem fel Baloghné Dr. Zsoldos Julianna vezető szerkesztőt a XXII. emlékkötet bemutatására.**

Kedves Kollégák, Szerzők, Családtagok, Pályatársak! Tisztelt Elnökség!

Ismét kezünkben tarthatjuk a Karácsony Sándor Pedagógiai Egyesület könyvsorozatának legújabb tagját, legkisebb „gyermekünket”. Lassan egy polc megtelik a Pedagógusok arcképcsarnokával. Kötetünk küllemében és szerkezetében is következetesen simul az előző kiadványok sorába. Nem változtattunk rajta, ragaszkodunk a folyamatos egységességhez. Az előző évihez hasonlóan csupán a repertórium maradt ki terjedelmi okokból, és került át a honlapunkra.

A 22. kötet 112 életutat mutat be 384 oldalon, sok-sok ember önkéntes munkája eredményeként. A szövegek gondozásában 10 egyesületi tag vett részt. Megjelenését 16 intézmény – főleg önkormányzatok – támogatta anyagilag is, valamint 8 magánszemély. A szerkesztőbizottságban annyi változás van, hogy a főszerkesztést fokozatosan átveszi Hajas Zsuzsa kolléganő.

A hírünk egyre jobban terjed határainkon innen és túl. Most is sokat buzgólkodtak a területfelelős egyesületi tagok: figyelemfelhívással, szövegírással járultak hozzá a könyv megjelenéséhez. Örömkre szolgál, hogy van néhány lelkes hagyományápoló szerzőtársunk, akik évről évre küldik az újabb méltatásokat, emlékező arcképvázlatokat. Köszönet érte mindannyiuknak.

Néhány adat megnevezéséhez Juhász Ferencné szép előszavából idézek: *„Az érdeklődő olvasó jelen kötetünkéből 112 rendkívüli személyiség arcképvázlatát ismerheti meg. Kosztolányi Dezső szavaival élve mindegyik „egyedüli példány” „a nagy időn se lesz hozzá hasonló.” Még a XIX. században született 5 kiváló pedagógus, akiknek tanítványok tanítványai őrzik emlékét. Ők még más iskolaformákban, leánynevelésben, tanonciskolában, különböző felekezeti iskolában tanítottak, de hatékony módszerekkel oktattak-neveltek. Az emlékezőekben bemutatott pedagógusok legtöbbször a 40-es, 50-es években kezdték pályájukat, a II. világháború, az 56-os forradalom nehéz éveiben és az azt követő évtizedekben teljesítettek szolgálatot. Az életosztón azonban minden korban erősebb volt a veszteségeknél, a műveltség megszerzése és a gyermekek jövője érdekében a pedagógusok mindenkor erkölcsi kötelességüknek érezték menteni az elért eredményeket. A nehéz idők mindig edzik, próbára teszik az embert fizikailag és szellemileg is. Nem könnyű rá magyarázatot találni, de érdekes adat, hogy az itt szereplő pedagógusoknak közel fele hosszú életet, 80-90 év fölötti életkort élt meg. Egy százéves pedagógustársunkról is olvashatunk. A kötetben szereplő pedagógusok közül óvoda-pedagógusként teljesítette hivatását 12 társunk. Ők a legkisebb gyermekek gondozását, fejlesztését, iskolára felkészítését tették nagy-nagy szeretettel. Tanítói pályáját 28 kolléga, tanárként 29, középiskolai tanárként 27, mérnök-tanár, egyetemi tanár 16 fő. Meglepően sokan vállalkoztak a tanítás mellett magasabb szakképzettség megszerzésére, vezetői feladatok ellátására. Örömmel állapíthatjuk meg, hogy közülük többen bejárva az iskolatípusok és tudományos minősítések fokozatait egyetemi tanárok, docensek lettek. Tizenhat kiváló szakember van közöttük, aki megszerezte a*

doktori címet. Ők a hazai és nemzetközi tudományos élet elismert tekintélyei, megérdemlik az utókor emlékezetét.”

A bemutatott pedagógusok nemek szerinti megoszlása érdekesnek látszik. A 112-ből 63 férfi és 49 nő. Ez az arány azért is érdekes, mert a bemutatott személyek zöme már a 20. század végén és a 21. század első éveiben fejtette ki nevelő-oktató tevékenységét, amikor köztudottan elnőiesedett a pálya. Nem vonok le messzemenő következtetéseket, de elgondolkoztató. Mélyebb nyomot hagynak a tanítványokban a férfitanárok? Talán ez is figyelmeztet arra, hogy a pályairányításnak és a társadalmi anyagi ösztönzőknek a férfiak létszámának a fokozott növelésére kellene irányulnia a felsőoktatási intézményekben.

Az életkori megoszlást is próbáltam megfigyelni. A legtöbb megidézett kolléga a 80-as éveiben hunyt el. Meglepően magas a szépkorúak – a 90 évet betöltöttek – száma. Ebben a kötetben 22 főt találtam. Egy pályatársunk megérte a 100 évet, ének-zene tanár, karnagy volt Nyíregyházán. És újabb meglepetés: mindössze 9 nő van a szépkorúak között. Öt olyan tanárt mutatunk be, akik még a 19. században születtek. Legrégebbi születési évszám 1845. Sántíthat ugyan a konklúzió, de talán azt igazolja, hogy mégsem nyüvünk el olyan mértékben a munkás évek alatt, mint azt olykor érezzük. Sőt, talán a gyermekekkel töltött idő feltölti az életenergiánkat hosszú évtizedekre.

Az örömben üroöm, hogy négy olyan pedagógus életpályáját is megismerhetjük, akik tragikusan fiatalon, az 50-es éveikben hagytak itt bennünket. Az ő emberi-szakmai minőségüket jelzi az a tény, hogy ilyen rövid idő alatt is mély nyomokat hagytak a tanítványaikban.

A családi állapotot figyelve a legjellemzőbb a 2 gyerekes család, ahogy az ösztársadalmi háttérben is. Elvértve találunk család nélkül élő vagy többgyermekes pályatársakat. A házastársak a legtöbb esetben szintén pedagógusok.

A közoktatásban betöltött arányokat tükrözve legtöbb az óvónő, általános és középiskolai tanár. De olvashatunk gazdasági tanárról, technikustanárról, mérnöktanárról, sőt állatorvosról is. Szakmai irányok szerint jelen kötetünkben nagy számban vannak: ének-zene tanárok, karnagyok (8 fő), szokatlanul sok a kémiantanár. A humántárgyak oktatói közül a történelemtanárok hatása látszik a legmaradandóbbnak.

Hogyan emlékeznek a tanítványok? Az ő szavaikkal idézek néhány kifejezést: „ördögös tanár”, „a szép óvónéni”, a „magyartanárok prototípusa”, „már életében legenda volt”, „egyenes gerincet adott”, „egy igaz ember”, „a legnagyobb közösség-szervező”, „a megtestesült jóság”, „az egész települést kívánja tanítani”, „oszlop volt”, „emberi példát adó nagybetűs pedagógus”, „különleges képessége volt, hogy lelkünkhöz eljusson”. Talán nem meglepő, hogy nem a tudás megszerzéséért a leghálásabbak a diákok – azt természetesnek veszik-, hanem a nevelői attitűd, az emberi jellem példájáért.

Ha valaki tanulmányozni akarja a társadalmi mozgásokat, ebben a könyvben is gazdag példatárra lel abban a vonatkozásban, hogy miként tudtak kiemelkedni a legszegényebb sorból a feltörekvő, ambíciózus emberek. Tehetségük, kitartásuk folytán a főiskolai, egyetemi katedráig, vagy az oktatásirányítás legmagasabb fórumáig is eljutottak.

Mindig érdekes felfedezni, hogy az oktató-nevelő munkásság mellett milyen hobbinak hódoltak elődeink, miben találtak felüdülést. A honismereti munka, a hagyományok őrzése és ápolása, a kirándulások, túrák vezetése szorosan kapcsolódik az ifjúság neveléséhez. Sokan lelték benne örömet, gyarapították lakóhelyük, szülőföldjük értékeit. Kevésbé jellemző szabadidős tevékenység pl. turista útvonalak tervezése, térképkészítés, galambászat, könyvkötészet, vadászskutyatenyésztés.

112 életpálya ismeretében elég nehéz bepillantást engedni a szövegek tartalmába. Sajnos, csak néhány kiemelés lehetséges, de valójában ez nem méltányos. Hisz ugyanolyan értékes lehet azon kollégák pedagógiai munkássága, akik nap mint nap tették a dolgukat csendben, különösebb bravúrok nélkül, mint akik valamilyen okból különleges helyzetekbe kerültek, látványos eredményeket értek el. A gyermekek nevelésében elért siker nem mérhető semmilyen mérőeszközzel. Ebben a bemutatásban mégis szólnom kell néhány különleges esetről, azzal a céllal, hogy serkentsem az olvasókat a kiadvány lapozgatására, olvasgatására, hogy netán feledésbe merült emberi, tanári sorsok példáján merítsenek erőt a mindennapokhoz.

Valóságos hősök azok a tanárok, akik az aktuális hatalommal dacolva oktatási intézményt alapítottak. Olvashatunk ilyen óvodaalapítóról és tanító– ill. tanárképző intézet alapítójáról is. Maradandó tárgyi értékek: szertárak, laboratóriumok, sportpályák, tornatermek őrzik az emlékét fáradhatatlan létrehozóiknak. A Rozsnyói Pedagógiai Főiskola megszervezője, alapítója pl. valóságos mártírja lett értékteremtő munkásságának. Tragikusan mellőzve munkanélküliként végezte földi útját.

Reneszánsz embernek jellemzik azt a középiskolai tanárt, aki testnevelő, földrajztanár, fafaragó, szobrász, zenész, térképgyűjtő volt. Személyiségének kisugárzása, életöröme mély nyomot hagyott növendékeiben. Ugyanezt a jelzőt tehetnénk egy főiskolai tanár kollégánk életműve elé is, aki tudományos munkája mellett túravezető, hobbi könyvkötő, népzeneész és néptáncos is volt. Nem mellesleg szőlősgazda.

Tiszteletet érdemel az a tanárnő, aki első nőként szerzett doktori fokozatot a Kolozsvári Egyetemen. Matematika-földrajz szakja mellett festőművészként is elismert. Leányok sokaságának lett eszményképe.

Név szerint is megemlítem Pataki Gyula tanár urat, akinek jóvoltából tudomást szereztünk a 20. kötetünkben a Fiúkfalva nevű humanitárius akcióról. A Tanár Úr volt az egyik legavatottabb ismerője Karácsony Sándor pedagógiai elveinek, ő ültette át ezeket az elveket a gyakorlatba az embertpróbáló nehéz időkben. Hosszú élete során számos fórumon terjesztette és ápolta a nagy pedagógus eszméit. Tisztelet és hála illeti őt.

A sok szép, sikerekben gazdag pálya és életút mellett tragikus sorsokról is bőven olvashatunk. Történelmünk viharos időszakai méltatlanul megtépázták a kisembereket, köztük a tanítókat, tanárokat is. Hihetetlen, hogyan dobálta a sors országhatárokon át és vissza a pálya iránt elkötelezett nevelőket! Egy tanárnő 14 életállomása: Erdély, Szolnok, Zabola, Aszód, Kartal, Galgagyörök, Debrecen, Brüsszel, Párizs, Kecskemét, Sepsiszentgyörgy, Kolozsvár. Egy másik, szintén nőtanár munkásságának helyszínei: Tornaalja, Pozsony, Jászóindszent, Putnok, Edelény, Rétság, Eger, Verőce, Kismaros, Budapest. Ennyi hányattatás mellett kiváló pedagógiai munkát végeztek, felső fokban vallanak róluk növendékeik.

Szívszorító sors jutott egy kiváló görög-latin-angol szakos tanárnak is. Három és fél év börtönre ítélték az 50-es években. Kiszabadulva segédmunkásként tudott csak dolgozni. Nem adta fel, hosszú, hatásos munkás évek következtek egy budapesti gimnáziumban és tevékeny nyugdíjas életszakasz. Kutatómunkája nyomán 85 évesen adta ki közmondásgyűjteményét, melyben a világ számos nyelvéből sikerült 20 ezernyi közmondást összegyűjtenie. Ezzel beírta a nevét a paremiológiai kutatás történetébe is.

Kuriózumnak számít, hogy bemutatjuk kalapácsvető olimpikonunk életútját, aki képzettsége szerint testnevelő tanár és edző is volt.

Az emlékezzünk régiekről... fejezetben 2 rendkívüli embert és pedagógust mutatunk be. Egy tanárnőt és egy testnevelő tanárt. Különös és feltűnő a nevük idegen hangzása: De Gerando Antonina és Gspann Károly. Nevük idegenül hangzik, de munkásságuk a magyar neveléstörténet becsületére válik. Reméljük ezzel

a közléssel rájuk irányítjuk a magyar pedagógiai kutatók figyelmét is. Megérdemlik. Köszönet érte dr. Gaal György professzor úrnak és Killyén Andrásnak, akik elküldték arcképvázlatukat.

De Gerando Antonina 1845-ben született Párizsban, és lett a magyar nőnevelés géniusza. Brunszvik és Teleki ősök génjeit hordozta, ami némi magyarzáttal szolgál életművéhez. Párizsban szerzett tanári képesítését a magyar nőnevelés szolgálatába állította hosszú évtizedeken át. Előbb Pesten alapított magániskolát felsőfokú képzés céljából leányok számára, majd Kolozsvárra hívták igazgatónak. Ott fejtette ki tevékenységét 25 éven át hatalmas munkabírással. A leányok számára addig ismeretlen felsőfokú képzést a semmiből teremtette meg. Mindent ő csinál: tantestületet szervezett, tantervet írt, tankönyveket (számтан, francia, latin, neveléstan) írt, maga vitte a hivatalt, és még internátust is szervezett. Ő készített először programot a lányok érettségijéhez. Polihisztornak tartják, ami ritka minőség egy nő esetében, különösen a 19. században. Odaadó nevelő és szervező munkája mellett mikor jutott ideje a magyar irodalom olvasására? Ez rejtély. De neki köszönhetjük A kőszívű ember fia első francia fordítását is. Hálásak lehetünk érte.

Elképesztő teljesítményt nyújtott Gspann Károly testnevelő tanár is a 19–20. század fordulóján. Előbb Kolozsváron alapozta meg a mozgáskultúrát, még tornatermet is épített. Onnan Rózsahegyre (Ruzsomerok) települve rajongásig szeretett tornatanár lett. Sportrendezvényeket szervezett a város ifjúsága számára, sőt országos versenyekre készítette fel tanítványait. Majd Beregszász „tornamestereként” lendítette fel a sportéletet. Az első gerelyhajító olimpikont is ő fedezte fel és nevelte. Kolozsvár, Rózsahegy, Beregszász után végül Torda város ifjúságának sportéletét alapozta meg. Emellett elkötelezett vadász és festőművész is volt. Hogyan fér bele ennyi értékteremtés egy életbe? Csak ámulunk!

Tisztelettel és hálával bocsátjuk útjára legújabb kötetünket. Kívánom, hogy lelják örömeiket benne az olvasók. Töltsön el bennünket a büszkeség, hogy ilyen nagyszerű emberek nevelhették a magyar ifjúságot. Bízunk benne, hogy ma is teremnek hozzájuk hasonlóak.

Baloghné dr. Zsoldos Julianna

Bizonyára figyelemre méltónak találták kötet szerkesztőnk ismertetőjét, amelynek nyomán színes képet alkothatunk valamennyien a **több mint 110 életrajzból**, más oldalról ismerhetjük meg a hajdan volt tanárokat, kollégákat. Minden életrajz egy külön világot tár fel, mely a feledés homályába merülne, ha nem rögzítenénk és őriznénk nyomtatott formában. Ezért is lett az egyesület jelmondata az, hogy **”Az emlékezet értéket ment”**. Mi **értéknek tartjuk** mindazt az emberi, pedagógiai munkát, kudarcokon és sikereken alapuló oktatási – nevelési folyamatot, amelynek során volt pedagógus társaink felkeltették a vágyat tanítványaikban a tudás iránt.

Köszönet illeti ezért az **írókat, szerkesztőket**, akik díjazás nélkül, éveken át szorgalmasan gyűjtik az anyagot, formálják a beérkező fogalmazványokat és gondoskodnak arról, hogy az előző évekhez hasonlóan igényes, értékes kiadványt vehessen kezébe az olvasó.

Ugyancsak kiemelés és őszinte köszönet illeti azokat a **magánszemélyeket és önkormányzatokat**, akik, illetve amelyek anyagilag támogatták legújabb kiadványunk létrejöttét. A kötet elején lévő felsorolásban meg is található valamennyi személy és szervezet nevét, mert megérdemlik. Szokásainkhoz és hagyományainkhoz tartozik, hogy a kötetek megjelenésekor minden évben egy magánszemélynek és egy önkormányzatnak megköszönjük a több éves segítségét, szellemi, erkölcsi és anyagi támogatását. Ezt

jelképesen az elnökség által alapított **emlékplakettel és oklevéllel** fejezzük ki, amelyen egyesületünk már említett jelmondata olvasható.

Az elnökség döntése alapján ebben az évben **Nádudvar város** önkormányzata (amelyet ünnepségünkön Réz Szilárd alpolgármester úr képvisel), illetve magánszemélyként **Baloghné Dr. Zsoldos Julianna** lett a díjazott.

Felkérem **Szabó Lászlóné** elnökhelyettes asszonyt, hogy indoklásunkat, a méltatást, vagyis a laudációt ismertesse a jelenlévőkkel.

NÁDUDVAR VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

Nádudvar Város Önkormányzata 2015 óta évi rendszerességgel nyújt anyagi és erkölcsi támogatást

egyesületünknek. Az iskolák képviselői, az arcképvázlatírók rendezvényeinken részt vesznek, aktívan kapcsolódnak be a szervező munkába. Eddig több mint 40 nádudvari pedagógus, köztük Kövy Sándor névadó arcképvázlata jelent meg. A kötetek megtalálhatók az Ady Endre Művelődési Központ és Városi Könyvtár Hungarikum termében, valamint az iskolai könyvtárakban. A Nádudvari Hírek tudósít a Pedagógusok Arcképcsarnoka megjele-nezéséről, bemutatja az elhunyt jeles pedagógusok életútját, akikre kiadványainkban is emlékezünk.

Az elnökség a fentiekre tekintettel döntött úgy, hogy 2023 évben a Karácsony Sándor Emlékérmet Nádudvar Város Önkormányzat részére adományozza.

Réz Szilárd alpolgármester úr és felesége

BALOGHNÉ dr. ZSOLDOS JULIANNA

Baloghné dr. Zsoldos Julianna több éve tagja egyesületünknek. Kezdetektől aktívan vett részt az arcképvázlatok írásában, illetve szerzők felkutatásában, aktivizálásában. 2018 óta a Pedagógusok Arcképcsarnoka kötet szerkesztője. Alapos körültekintő munka, kiváló hozzáértés jellemzi. Több kollegával bővítette a korrektorok csapatát. Közreműködése nyomán több száz arcképvázlattal gazdagodtak köteteink. Támogatások szerzésével is hozzájárult az egyesület eredményes működéséhez. Értékteremtő munkája széles körben ismert és elismerésre méltó. Szakmai igényességét jól példázza a XXII. kötet bemutatása.

Bejelentem, hogy házigazdánk, Dr. Páles Zsolt professzor úr kér szót

Fülöp Mihály aktív közéleti tevékenységét követően az 1996-ban alakult Karácsony Sándor Pedagógiai Egyesület elnöki tisztségét is elvállalta 2012-ben.

A mára már 200 főt számláló közösség létszáma évről évre gyarapodott. Ma már a vármegyén, de az országhatáron túl is ismerik a közösség tevékenységét. Ez annak is köszönhető, hogy évenként több település pedagógusközösségeivel veszik fel személyesen is a kapcsolatot.

Az egyesület legértékesebb tevékenysége a Pedagógusok Arcképcsarnoka című kiadvány megjelentetése. Az elmúlt években már a XXII. kötet jelent meg. Nem véletlen, hogy a kiadványok bekerültek a Megyei Értéktár gyűjteményébe.

Fülöp Mihály 11 évi tevékenység után 2023. márciusában lemondott elnöki megbízatásáról, mely kiváló munka elismeréseként az MTA Debreceni Területi Bizottsága elismerő oklevelét ítélte meg számára.

Kérem vegye át az oklevelet!

Tisztelt Vendégeink!

Elnökségünk nevében ismételten, őszintén **köszönöm** megtisztelő jelenlétüket és egyúttal jelzem, hogy a kötetek az előcsarnokban átvehetők - hangsúlyozva azt is, hogy már a következő kötetre is készülve kérünk és szívesen veszünk **újabb életrajz - írásokat**.

Mindnyájuknak jó egészséget és lélekerősítő emlékkötet-olvasást kívánok!

A könyvátadó ünnepségen készült fotóalbum az alábbi linken nézhető meg:

<http://kspe.hu/data/galeria/20231014/album/index.html>

Dr. Cs. Nagy Gábor

Janóczki József